LEIFUR.

2. ár. Winnipeg, Manitoba, 16. maí 1884. Nr. 2.

Vikablaðið „LEIFUR" kemur út á hverjum föstudegi að forfallalausu. Árgangurinn kostar $2 [illegible] í Ameríku, en 8 krónur í Norðurálfu. Sölulaun [illegible]. Uppsögn á blaðinu gildir ekki, nema [illegible] fyrirvara.

FRJETTIR ÚTLENDAR.

Uppreistarmennirnir umhverfis Berber láta mjög ófriðlega, og liggur við sjálft að þeir þ. og þegar gjöri áhlaup á bæinn, setulið bæjarins óttast áhlaup þeirra, og hefir heyrzt að margt af því myndi ganga í þeirra lið, og jafnvel að nokkrir menn sje þegar gengnir undan merkjum Egypta. Fólkið er að flýja burtu úr bænum bæði á nóttu og degi, og eru líkur til að hann innan skamms verði í eyði, að undanteknu setuliðinu, ef það ekki gengur á vald uppreistarmanna algjörlega. Egyptastjórn hefir verið beðin að senda Berberbúum liðsafla, en hún skellir við því skollaeyrunum en hefir þar á móti spurt Breta hvað þeir segi um það, að senda hermenn þangað, en sem við var að búast kváðust þeir ekki mundu hafa meiri afskipti af þesshàttar fyrri en í haust þegar liðsflokkur fer til að heim sækja Gordon og Kartúmbúa. Nú koma engar fregnir frá Gordon; allir vegir þangað suður eru lokaðir, svo hvorki póstur nje aðrir sendimenn komast hættulaust yfir landið, hefir verið gjört ráð fyrir í Kairo að stofna sjerstakt postflutninga fjelag milli Kairo og Kartúm, sem flytja skuli brjef og boð til Gordons og frá honum, hvernig sem gengur og hversu mikið sem verða kann af óvinaflokkum á leiðinni.

— Bretastjórn hefir afráðið að senda boðsbrjef til allra stórveldanna, og er þeim boðið að senda menn á einn stað, til að ræða um Egyptalandsmálið og þarfir þess, sem ekki eru litlar; eins og vant er virðist sem ervitt muni ganga að fá peningalán, það er þeir nú þurfa, sem er um 8 milíónir pund sterling, en allar eignir Egypta eru fyrir löngu síðan veðsettar gegn peningum, sem það hefir engin ráð með að borga; er því nauðsynlegt að öll stórveldin sem eiga meira og minna hjá þeim, komi nú saman og láti til sín heyra, svo að afráðið verði hver eða hverjir láni þeim nú peninga, ásamt því að útkljáð verði hver tekur við stjórn fjármálanna í Egyptalandi því allir virðast hafa löngun til að taka við því embætti, fyrir þá skuld að þeir óttast að illa gangi að heimta inn fje þeirra, ef Englendingar hafa ótakmarkað vald yfir öllum deildum stjórnarinnar.

Nýlega hefir Sir Henry William Gordon, bróðir Kína Gordons, farið á fund Granville jarls og rætt við hann um ástandið í Kartúm; ljet hann í ljósi að hann ekki væri neitt hræddur um bróðir sinn, og vildi að stjórnin afrjeði ekki neitt hvað gjöra skyldi viðvíkjandi því að senda hermenn honum til hjálpar, fyrr en þeir Graham hershöfðingi og Sir Evelyn Baring koma og hafa sagt sitt álit. Hann varaði stjórnina við að festa ekki trúnað á orð Sir Evelyns, því hann væri rammasti fjandmaður bróður síns, og myndi því í engu bæta málstað hans, en bað stjórnina að veita orðum Grahams athygli, þar eð hann væri vinur Gordons og myndi hann ráðleggja það eitt, er betur mætti fara. Enn fremur kunngjörði hann Granville jarli, að fólk það, er Gordon sendi frá Kartúm í vetur, og ætlaðist til að ekki næmi staðar fyrri en í Kaíró eða Alexandríu, var, eptir skipun Evelyns kyrsett í Berber, þar sem það var verr sett heldur en í Kartúm, og hefir það ekki enn fengið fararleyfi. Granville jarl undraðist frjettirnar mikillega, en kvaðst ætíð hafa haft grun um að ekki hefði verið farið með það sem skyldi, kvaðst hann margsinnis hafa spurt Sir Evelyn eptir fólki þessu, en hann hafði ávalt brúkað vöflur. Haldið er að þetta muni ekki bæta málstað Sir Evelyns.

Tundurvjelameistararnir Eagan Daly og Fitzgerald, sem voru teknir fastir fyrir skömmu, sitja nú í varðhaldi og verður mál þeirra lagt í dóm innan fárra daga. Síðar hefir ýmislegt komið í ljós, sem veikir málstað þeirra, og verður að líkindum erfitt að verja mál þeirra, því stjórnin hefir fundið ýms skjöl í húsum þeirra, er hafa frætt hana mikið um starf þessara leynifjelaga. Í skjölum þessum fundust lög fjelagsmanna og er þar á meðal annars þannig til tekið: „Hver fjelagslimur skal leggja til síðu 4 pence (8 cent) á hverjum mánuði og skal sú upphæð lögð í sjóð fjelagsins. Hver og einn fjelagsmaður skal kappkosta að að útbreiða fjelagið, en vera þó varkár svo starf hans verði ekki uppvíst, einnig skulu allir æfa sig í vopnaburði, einkanlega að skjóta bæði af byssum og marghleypum, svo að allt sje tilbúið, ef England skyldi einhverntíma vera vant við komið sakir styrjalda við önnur ríki. Því þá skulu allir rísa upp og láta skríða til skarar, því ella þarf Írland aldrei að búast við að losast undan stjórn Englands". Skjöl þessi sýna einnig að fjelagið á 8,294 byssur og marghleypur, en allar eru þær gamlar og úr gildi gengnar, og lítisvirði í samanburði við hinar nýju byssur, sem nú eru almennt brúkaðar. Einnig hafa fundizt skjöl, er sýna að þeir tilheyra „dynamite"-flokknum, en öllu því viðvíkjandi er haldið leyndu, en líklegt þykir að þeir fái að sitja í fangelsi um langan tíma.

Róstusamt er á þingi Breta þeir eru skæðir á móti Gladstone forvígismenn apturhaldsmanna Salesbury og Northcote, leiðist þeim ekki að ófrægja hin miklu verk öldungsins Gladstones. Höfðu mótstöðumenn hans búið sig undir að tæta sundur ráðsmennsku stjórnarinnar þegar áætlunarskráin, yfir tekjur og útgjöld ríkisins, yrði lögð fyrir þingið, en allur þeirra vandaði viðbúnaður varð að engu, því þegar fjármálaráðgjafinn las upp skrána, misstu þeir kjarkinn algjörlega, þar eð allir innan húss ljetu ánægju sína í ljósi með svo miklu handaklappi, að endurtók í hverjum rapti. Áætlunarskráin sýndi fram,, að alldrei síðan árið 1811 hefði ríkisskuldin verið jafnlítil, og aldrei síðan 1805 hefðu leigur af skuldafjenu verið jafnlitlar. Síðastl. ár voru útgjöld ríkisins til opinberra starfa alls 85,954,000 pund sterling, en þetta ár er til ætlað að það verði 85,292,000 eða 662,000 pundum minna en síðastl. ár. Þetta lýsir glögglega að stjórn Gladstones stendur ekki jafnfram fyrir rennurum hans hvað eyðslusemi viðvíkur. Tekjur ríkisins fyrir næsta ár, þykir ráðgjafanum eigi auðvelt að gezka á, og er það mest fyrir verzlunardeyfðina, sem þar hefir átt sjer stað síðastl. ár en þó gjörir hann ráð fyrir að tekjurnar verði 85,550,000, eða meira en 13½ milíón meiri en í fyrra, því þá voru tekjurnar að eins 71,866,000. Eptir þessu að dæma, eru framfarirnar miklar, þrátt fyrir verzlunardeyfðina sem víðar virðist [illegible].

— Nú er hið mikla [illegible] Leo páfi XII. tekinn til að [illegible] leyndarfjelög, nýlega hefir hann samið brjef mikið, sem skal prentað og útbýtt meðal allra kaþólskra manna. Varar hann þá við öllum þessum fjelögum, en einkanlega er hann harður um „frímúrarana", segir hann að nú sje opinbert orðið hver aðalstefna þessara fjelaga sje, og það er að þokast nær og nær takmarkinu, og um síðir steypa hinni kaþólsku kirkju. Frímúrarafjelögin eru skaðlegust, því þau neita að þau sje mótstæðileg kirkjunni, en vinna þó að falli hennar af öllu megni, með þessu móti eru þau hættulegust, því þau veiða svo marga í net sín óafvitandi, og frá þeim er kominn mestur kraptur jafnaðarmanna. Páfinn segir það skyldu allra biskupa að draga blæjuna af hinum mörgu leyndarfjelögum, og sýna alþýðu þau í sinni rjettu mynd svo hún læri að óttast þeirra skaðlegu áhrif, og um leið forðast þau og þeirra snörur. Hann hefir fengið hugmynd um stefnu frímúraranna, frá manni nokkrum, er hann hafði talað við, og sem eitt sinn var frímúrari, en gekk úr liði þeirra og tók kaþólska trú, og er því ekki undravert þó hann sje harðorður um þá, enda er það að mörgu leyti rjett, því þess konar fjelög eru orðin allt of mörg og geta menn vel ímyndað sjer eitthvað óhreint við þau, þar eð almenningur má ekki vita neitt um athafnir þeirra. Uppþot það sem varð í Rómaborg út af þeirri fregn, að hann ætlaði að flýja þaðan, er allt fallið um sig sjálft og orðið að engu, álíta allir þá fregn tilhæfulausa frá upphafi til enda, en það þykjast sumir, er páfanum eru kunnugir, vissir um hann hafi haft slíkt við orð, en það hefir að líkindum verið til að ógna stjórninni, ef hann hefir haft þau orð án þess honum hafi komið til hugar að flytja sig.

— Heyrzt hefir að tyrkneskir hermenn fari hópum saman norður til Rússlands, og gangi í herþjónustu hjá keisaranum; hefir hinn brezki ráðherra í Pjetursborg sent menn suðaustur á landamærin til að fá sönnun fyrir að svo sje. Ef það er, bendir það til þess, er áður hefir verið umgetið, það, að Rússakeisari búizt við að ráð sín muni duga og að Pólverjar gjöri tilraun að nýju með að brjóta af sjer þrældómshlekkina, og mun hann þá vilja hafa nógan herafla. Nú er eptir að vita hvað Englendingar segja, ef það sannazt að Rússar vilja hafa Tyrkjann í lið með sjer; þykir mörgum sennilegt að Bretar muni láta til sín heyra, áður mikið af her Tyrkja kemst út úr landinu.

— Í Cataniu á Sikiley hafa nýlega verið teknir fastir 300 menn, og eru þeir allir ákærðir fyrir að tilheyra leyndarfjelagi einu, er uppvíst er orðið að ýmsum byltingatilraunum, einnig er sagt að það jafnframt sje þjófa og ræningjafjelag. Síðan menn þessir voru teknir, hafa komið fram 1,500 menn, er bjóðast til að vera vitni þegar málið verður tekið fyrir, hafa þeir allir orðið fyrir herhlaupum frá þessu risavaxna fantafjelagi, og vilja því fegnir endurgjalda því að svo miklu leyti sem þeir geta. Mál þetta verður ekki tekið fyrir, fyrri en í næstkomandi júnímán., því rjettarsalur þeirra er ekki nógu stór, einnig þarf stjórnin að byggja viðauka við fangahúsið, til að geyma þessa þorpara, því frelsi fá þeir ekki. Búið er að fá 112 málafærslumenn til að verja sakadólgana.

— Hinn 30. f. m. giptist Lúðvík, prinz af Battenburg, Victoriu prinzsessu af Hessen. Veizlan fór fram í Darmstadt á Þýzkalandi, og var þar margt stórmenni saman komið. Þar var [illegible] Victoria drottning, krónprinz Breta og kona hans, krónprinz Þjóðverja og kona hans, ásamt óteljandi grúa af jörlum og hertogum allstaðar að, en ekki er þess getið að Vilhjálmur keisari nje Bismarck hafi verið í boðinu.

Óvanalegir kuldar, sem gengið hafa í Svisslandi í vor, hafa gjört ómetanlegan skaða, talið er að ⅓ uppskerunnar sje eyðilagður. Hið sama á sjer stað í austurhluta Frakklands

Clark,
. Hefir reynzt
hans hafa leitað
sinni frá kl. 10
g 7—8 e. m.
eet,
nipeg, Man.
ORE.
gjöra mönnum
stæðum að geta
G DUKA
kru sinni áður.
J. A. Carley's
ni vel þekktu
RE.
þessar fyrir 50
ásett sjer að
að Winnipeg-
eruð að verma
n, að verð á
lágt, því vjer
t sem auðið er.
vor eru tvö,
hitt er
ORE,
num. 30. nóv.
TOSH
navjelar.
lægra verði
kru sinni fyr
þá eru kjör
last að verzla
i vjelar, sem
ur ánægða:
TE.
AMERICAN.
gu Raymond
það sem vjer
a yður.
ðalstrætinu
OWE
R.
optast vora
og leyfum
fá eigi betur
r vorar eru á
. 2 nóv.
atnað skuluð
kla skófata
lága rentu.
g með góð-
7. sept.
N.
erindsreka
James Sts.
AN
ORDON.
onsson.
EST.